

Til § 64

Skulle der ske det, at der ved tronledighed ingen tronfølger er ifølge tronfølgen, må det være rimeligt at overgå til republik eller i det mindste at gennemføre en folkeafstemning om, hvorvidt vælgerne ønsker monarkiet bevaret med en bestemt konge eller dronning eller de ønsker indført republik i Danmark.

Det skal her bemærkes, at det var den metode, der blev anvendt i Norge i 1905, hvor Norge som selvstændig nation skulle vælge mellem republik og kongedømme. Nordmændene valgte kongedømmet, hvor den danske prins Carl skulle være den norske konge som Haakon VII.

I det hele taget skal der fjernes og korrigeres ganske mange paragraffer, når monarkiet formelt skal renses for enhver form for politisk funktion. F.eks. kan §§ 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 21 og 26 helt fjernes, mens §§ 2, 3, 8, 9, 14, 16, 17, 18, 19, 23, 24 og 25 skal korrigeres med henblik på at fjerne monarkens formelle politiske beføjelser.

Til § 65

Ud over den politiske demokratisering af monarkiet ved at fjerne dets formelle statsretlige beføjelser og forpligtelser kan det også fra en demokratisk synsvinkel være på sin plads at afskaffe det officielle ordensvæsen, som er en rest fra enevælden. Hvorfor er det monarken, der skal udstede forskellige ordener, når det i en række tilfælde er regeringen, der har truffet

beslutningerne herom? Hvorfor skal vi have et ordenssystem, der i den grad knytter sig til enevældens tænkning om, hvad det er værd at hædre? Hvorfor skal medlemmer af kongehuset automatisk hædres med ordener, som om vi fortsat lever under enevælden?

Til §§ 66 og 67

Da grundloven både indeholder meget principielle bestemmelser og organisatoriske bestemmelser, kan det være fornuftigt at foretage en skelnen mellem paragraf A-bestemmelser og paragraf B-bestemmelser i grundloven.

De paragraffer, der er A-bestemmelser, er de vigtigste og mest fundamentale for folket og det danske samfund. Det er de bestemmelser, der udledes af, at »al offentlig magt udgår fra folket«, f.eks. de fundamentale menneskerettigheder. Derfor skal de kun kunne ændres gennem folkeafstemning, hvor det må være flertallet, der er afgørende, dvs. ikke noget krav om kvalificeret flertal på 40 pct. eller et mindre tal.

De paragraffer, der er B-bestemmelser, er de mindre vigtige bestemmelser, der f.eks. gælder for regler for lovgivningsprocessen, og nogle af de bestemmelser, der mere har karakter af henstillinger. De skal derfor lettere kunne ændres ved en vedtagelse i Folketinget før og efter et mellemliggende folketingsvalg.

Til § 68

Svarer i indhold til den nuværende grundlovs § 89.